

Sygn. akt IV CSK 514/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A. W.
przeciwko S. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 stycznia 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego
od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 4 lutego 2015 r., sygn. akt III Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w G. adwokat M. D.-K. kwotę 1800 (tysiąc osiemset) zł, powiększoną o należny podatek od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten

pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany zarzucił zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 448 i 445 w związku z art. 24 k.c. oraz naruszenie art. 440 k.c., a także art. 217 § 1, 2 i 3, art. 227, 232 zdanie pierwsze, art. 320, 233 i 382 k.p.c.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący uzasadnił oczywistą jej zasadnością oraz występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego znaczenia przy ocenie wysokości należnego zadośćuczynienia sytuacji majątkowej i zdrowotnej pozwanego oraz wyrażenia przez niego skruchy i przeproszenia powódki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi doniesłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Kwestia wskazana w skardze przez pozwanego nie jest zagadnieniem tego rodzaju. Czynniki mające wpływ na wysokość zadośćuczynienia były już wielokrotnie przedmiotem wyjaśnień Sądu Najwyższego (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03). Podniesienie przez pozwanego wspomnianej kwestii jest w istocie wyrazem bezpodstawnej polemiki z mieszczącymi się w zakresie uznania sędziowskiego ocenami Sądu co do wysokości należnego zadośćuczynienia w konkretnych okolicznościach sprawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania, a o kosztach pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu rozstrzygnął zgodnie z § 2 ust. 3, § 6 pkt 5, § 13 ust. 4, § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. 2013.461) w związku z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015.1800).

[1.0]